

LUPTA NOASTRĂBULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

JOI 22 SEPTEMBRIE 1949

Nr. 167

4 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 153.758 din 24 Iunie 1948

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATESCU Nr. 29. Tel. 2-74-23; 2-77-91

**Atacarea unei coloane de autocamioane inamice
de către unitățile Armatei Democratice a Greciei
care acționează în regiunea Vitsi****Grupurile de diversivune ale Armatei Democratice a Greciei își intensifică
activitatea lor în toate regiunile, provocând pierderi dușmanului**

Agencia „Elefteri Ellada” transmite cele de mai jos în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva mercenarilor lui Truman:

În ziua de 17 Septembrie, unitățile Armatei Democratice care acționează în regiunea Vitsi au atacat în apropiere de Lehero o coloană inamică de autocamioane care se mișca în direcția Clisura. Au fost arse două autocamioane „James” și o motocicletă. Au fost uciși 2 soldați din armata monarho-fascistă, iar alți 7 au fost răniți.

În regiunea Ardeea, în apropiere de Cutseni, grupuri de diversivune ale Armatei Democratice au aruncat în aer un autocamion militar inamic. Pierderile dușmanului cu acest prilej au fost de 3 morți și 4 răniți.

Tot la 17 Septembrie, în regiunea Vermio, o unitate ușoară a Armatei Democratice a atacat posturi dușmane din satul Aghios Christoforos. Au fost uciși 3 soldați monarho-fasciști și a fost luat un prizonier.

Prin minele așezate de grupurile de diversivune ale Armatei Democratice, și-au găsit moartea 3 soldați din armata monarho-fascistă.

În ziua de 17 Septembrie în regiunea Smolica, unități ale Armatei Democratice au atacat în apropiere de Copana din Orliaka, un pluton dușman. Inamicul a avut pierderi de 2 morți.

În Macedonia Orientală, în ziua de 17 Septembrie, grupuri de diversivune ale Armatei Democratice au distrus între Is-

naria și Foti, 65 stâlpi de telegraf.

Prin minele așezate de luptătorii Armatei Democratice, și-au găsit moartea 2 soldați din armata mercenară.

În regiunea Cozani-Ventzion, grupuri de diversivune ale Armatei Democratice au aruncat în aer o mașină militară în apropiere de Hromio. Au fost uciși 10 soldați și 10 may-zii monarho-fasciști. La 5 Septembrie, în apropiere de poziția Tri-Sinora grupuri de diversivuni ale Armatei Democratice au aruncat în aer cu ajutorul minelor, un grup dușman. De asemenea, la Petra Agapi au explodat alte mine, fiind uciși alți trei soldați monarho-fas-

ciști. În regiunea Vitsi și în apropiere de Andartiko, grupuri de diversivune ale Armatei Democratice au aruncat în aer o mașină militară. Au fost uciși 4 soldați monarho-fasciști în ziua de 16 Septembrie, în regiunea Ardeea, o unitate a Armatei Democratice a atacat un pluton dușman în apropiere de Apsalo. Inamicul a avut pierderi de 7 morți și răniți.

În ziua de 13 Septembrie, unitățile Armatei Democratice au atacat la Peristeri o companie dușmană, iar în continuare au răsturnat o altă companie dușmană pe șoseaua Votonosi-Baltuma. Pierderile dușmanului au fost de 13 morți și răniți precum și 2 prizonierii.

Știri din Grecia subjucată**Greva funcționarilor
dela Asigurările Sociale din Grecia subjucată**

Personalul Institutului de Asigurări Sociale a declarat astăzi grevă de 24 ore în semn de protest împotriva planurilor directorului american Power, care după cum se știe dorește dizolvarea Institutului de Asigurări Sociale.

**K E T Y N I S I R I U
vajnică luptătoare antifascistă a fost condamnată
la moarte de Tribunalul Militar din Pireu**

Așa după cum a transmis postul de radio Grecia Liberă, tribunalul Militar din Pireu a condamnat la moarte pe Ketty Nisiriu, o veche luptătoare a poporului și cadru al Partidului Comunist Grec.

Pentru activitatea ei antifascistă a fost arestată de către dictatura monarho-fascistă și trimisă în exil.

În timpul primei ocupații a muncit cu energie pentru ridicarea populației din Atena împotriva cotropitorilor, iar pentru bogata ei activitate fusese aleasă consilier național al P. E. E. A.

Nu suntem singuri

de ALEXIS PARNIS

Înainte de a lupta în munți, Metsanis a cutreerat timp de ani întregi, toate mările și oceanele. A lucrat pe multe vase. Însă cel pe care și-l amintește mai mult este „Sydney Port“, o veche navă de transportat trupe, care după război a fost închiriată de o societate engleză, pentru a transporta cărbuni în porturile Indiei. Echipajul vasului era un amestec de francezi, italieni, chinezi și printr'aceștia și un negru din Ohio. Odată cu ei, căpitanul scoțian înrolase și pe Metsanis.

Grea și aspră era munca de fochist. Când sfârșea echipajul, cădeau în cușetă ca morți de oboseală, închideau ochii și discutau încet despre necazurile mării și despre familiile lor care-i așteptau în cele patru unghiuri ale lumii.

Într-o seară l-au întrebat și pe Metsanis:

— Numai tu ești ca mut. Pentru ce nu vorbești niciodată?

Atunci acesta le-a vorbit despre Grecia. Mai înainte de ridicarea ancorei, primise o scrisoare dela fratele său, în care acesta-i scria:

„Zilele acestea mă vor trimite la un zid și mă vor executat. Voi muri ținând capul sus și luptând împotriva fascismului. Dreptatea noastră este mare și nu suntem singuri în lume. Deaceia vom învinge.

Ai grije de copii mei pe care nu-i voi mai vedea niciodată. Să-i săruți totdeauna și pentru mine. Vreau ca ei să știe bine pentru ce a trăit și pentru ce și-a dat viața tatăl lor.

Sănătate pentru totdeauna.

Ghiorgos“.

Într-o dimineață „Sydney Port“ a ajuns gol în portul Aden. Urma să încarce pentru Grecia o marfă a cărei natură nu se cunoștea.

Când au acostat bine și au coborât paserela, au aflat că vasul urma să fie încărcat cu materiale de război.

Metsanis a alergat la parapetul prorei și de acolo silabisii literele negricioase gravate pe tunuri și cari mărturiseau conținutul încărcăturii pe care trebuiau s'o facă.

Macaraua vasului începu să ridice prima ladă, încărcătorii strigau alergând în sus și în jos, însă Metsanis ședea ca străin și se uita cu o privire turbure în direcția lăzilor.

Atunci se apropie negrul, care pe vas lucra alături de Metsanis, jos la cazane.

— Ce ai de ești așa? îl întreabă el prin semne și stălcind două, trei cuvinte în italienește.

Metsani îi arată lăzile cu muniții...

— Privește Ben... printre cartușele acestea pe cari le vom încărca pentru Grecia, poate că se află și cel care va ucide pe fratele meu.

Încetul cu încetul, în jurul lor s'au adunat toți fochiștii. Tocmai atunci căpitanul scoțian apărură la pupă și văzându-i că ședea, începu să strige la ei. Seara urma să ridice ancora și focurile trebuiau întreținute de pe acum... Însă negrul i-a tăiat brusc vorba, a eșit dintre ceilalți ridicând în față-i uriașul său trup bronzat.

— Căpitane, vasul nu va pleca....

Și zile de-a rândul, vasul a rămas ancorat în port, ținut....

Figuri de conducători ai clasei muncitoare
asasinați de călăii monarho-

GHIORGHIS DIN

În luna Aprilie trecut, călăii din Atena au executat în urma unei sentințe a tribunalului militar, odată cu Elefteriade și alți 15 luptători, pe Gh. Dimitriu, președinte al Uniunii Sindicatelor Muncitorești din Pireu și membru în conducerea C. G. M. din Grecia. Ghiorghis K. Milinis (Gh. Dimitriu) s'a născut în Macrinitsa din Volo în anul 1903. Încă din fragedă copilărie a trebuit să lupte cu viața. De profesie muncitor cărămidar, a muncit și în alte diferite ramuri de activitate. Sărăcia, exploatarea și asuprirea din partea regimului capitalist, l-au îndrumat de tânăr, încă din 1926 pe drumul revoluționar, în rândurile Partidului Comunist Grec, unde a desfășurat o activitate de seamă. Conștiinciozitatea, dărzenia în muncă, capacitatea sa, l-au condus în posturi superioare în ierarhia de Partid. A muncit în multe organizații de Partid și de Sindicat.

Pentru activitatea sa revoluționară a fost de foarte multe ori urmărit,

arestat și trimis împreună cu alții din insula Folcaș ca pătimaș în tropicilor, muncitor din Pireu și o tariatul organizașului.

La începutul anilor 30, ales președinte al muncitorilor cel de al 8-lea din Grecia a condus C.

La cel de al 10-lea al Partidului Comunist Grec membru suplimentar al P. C.

Acest conducător a fost și iubit de mulți. A fost asasinat de călăii din Atena și întreaga Grecia și întreaga Grecia ținându-și lupta monarho-fascistă perialistă.

Regina din serviciul Gestapo

Regina Friderichi (pe care poporul grec „FRICHI“ — în grecește înseamnă „groază“) — în uniformă fascistă a „Uniunii Hitlerilor Germane“, pozând alături de frații ei și zvanstica la braț și baioneta la centură.

Ziarul democrat „SYNADELFOSI“ — publicând fotografia aceasta (care este o copie după o revistă germană) scrie:

„Soldași și ofițeri cinștiți din armata fascistă!

Itați! Uitați-vă! Pentru această hitlerismă are nimic grecesc, și pe care clica monarho-fascistă v'o prezintă ca „apărătoarea“ și „a douăzeci și două copiiilor voștri, vă vărsați sângele vostru!“

**din Grecia
ști
TRIU**

IN GRECIA SUBJUGATĂ

SITUAȚIA ECONOMICA

(Urmare din numărul trecut)

III. Rezultatele

Inițiatorii politice economice — atât englezi cât și americani — nu se pot deloc lăuda de succesele lor în Grecia. La cinci ani după eliberare, țara noastră nu este în măsură de a absorbi nici măcar bunurile de consum ale ajutorului Marshall.

Intr'adevăr, Grecia este singura țară care nu poate face uz de acest ajutor.

Totuși, din 1945 până astăzi, Grecia a primit, cuprinzând creditele militare, un „ajutor“ ce se ridică la 1800 milioane dolari, sumă ce corespunde la îndoiul venitului său național de dinainte de război. Ori, partea acestui „ajutor“ care consta în bunuri de consum, — așa mică cum era — în loc de a remedia nevoile poporului și de a deveni baza dezvoltării unei activități economice a dat dimpotrivă ocazia, în urma politice economice aplicate la de-

turnări, la scandaluri și la acte de corupție. În loc de a aduce stabilitate, acest „ajutor“ a devenit cauza unei instabilități sdrbitoare, care își are isvorul în inegalitatea exorbitantă a veniturilor.

În Mai 1945, salariații — cei dintre ei cari aveau de lucru — realizau un venit de patru ori mai mare față de cel de dinainte de război. În chiar timpul acestei perioade, prețurile se urcaseră de douăzeci și una de ori în raport cu nivelul de dinainte de război. Ținând seama de faptul că în Noiembrie 1944, salariile și prețurile se fixaseră la un nivel îndoit celui de dinainte de război, vom constata îndată o margine disproporționată între salarii și prețuri, în comparație cu cele din Mai 1945. Va trebui deasemeni notat, că această analogie între Mai 1945 și Mai 1948, continuă încă până astăzi:

An de bază 1939-1940=1

	Mai 1945	Mai 1949
Circulația fiduciară	2,3	130
Prețuri	21	380
Salarii	4	107
Lire-aur	20	225
Articole de import (UNRRA)	4	519

Comparația între nivelul, prețurile mărfurilor și nivelul salariilor ne dă, de la sine, o idee despre veniturile celor ce muncesc și cele ale capitaliștilor. Această comparație este sdrbitoare dacă se ia în considerare periodicitatea ocupației celor ce muncesc și șomajul cari reduc simțitor venitul oamenilor muncii, venit care, — chiar în cazul unei munci continue, — nu depășește 1/4 din cel de dinainte de război.

Astfel, potrivit unei comunicări recente a Institutului de Asigurări Sociale în Grecia, 360.000 muncitori asigurați, dintr'un total de 413.784, adică 88%, nu ating mai mult de un dolar pe zi. 3/4 din numărul a-

cesta al celor ce muncesc nu ating decât 1/2 dolar pe zi. Pentru a ilustra acest tablou, adăogăm că un salariu mijlociu de 100 drahme înainte de război echivalau cu 2,5 kilograme carne, în timp ce astăzi echivalează cu numai 350 grame carne (100 drahme de dinainte de război = aproximativ 4000 drahme de astăzi).

În ceea ce privește venitul agricol, o recentă încercare a Băncii Agricole de a-l analiza în raport cu factorii de producție pe de o parte, iar pe de alta cu prețurile produselor industriale de consum agricol, a dat următoarele rezultate:

An de bază 1938=1

1948	Produse agricole	Factori de producție	Produse industriale de consum agricol
Martie	280,1	317,8	366,5
Aprilie	281,2	346	370
Mai	264,3	348	362,2
Iunie	245,9	368,4	369,5

Din acest tablou se vede net că prețurile factorilor de producție cari se află la același nivel cu prețurile articolelor producției industriale

(368,4—369,5) sunt distanțate de prețurile produselor agricole cu 120 de unități.

Chiar dacă s'ar presupune că a-

ceste comparații privesc piața națională în ansamblul său și nu părți separate și că acest salt este prețutindeni același, se vede totuși că venitul agricol care se află la prețul de 245,9 este simțitor de scăzut și cu mult inferior față de mărfurile importate.

În general, luând ca bază anul 1938—1939=1, avem astăzi în Grecia monarho-fascistă următoarele indicii:

- 107 pentru salariați
- 245 pentru produsele agricole
- 380 pentru articolele industriale
- 514 pentru articolele importate

cea ce corespunde la un nivel de viață colonial pentru muncitori și la profituri coloniale pentru exploatarea străini și băștinași. Tocmai această situație și aceste rezultate le-a adus pentru țara noastră intervenția americană și politica sa economică. Această comparație înseamnă deasemeni anarhia la prețuri inexistența unității, dislocarea pieții și neputința reînnoirii ciclului incapacitatea de absorbție.

Gubernatorul Băncii Naționale al Greciei, d. G. Pesmatsoglu scrie în raportul său din acest an:

„Așa dar, problema de seamă a anului 1948 a fost lipsa unui echilibru între preț și monedă. O dovadă tangibilă în această privință este furnizată de mișcarea de urcare a prețurilor cari marchează o majoritate de 42% între 1947 și 1948, cu toată rezistența artificială a prețurilor drahmei în raport cu lira-aur. Indiciile neoficiale arată o urcare încă și mai accentuată. În consecință, primejdia isvorând din ridicarea prețurilor, devine evidentă în toate sectoarele vieții noastre economice: primejdie socială atâta tur; sociale continuă să scadă; primejdie financiară atâta timp cât sursele de unde isvoresc veniturile Statului, vor continua să scadă; primejdie a schimbului, atât timp cât reglementarea în mod eficace a prețului schimbului, este extrem de dificilă. Schimb ce ar fi mărit capacitatea concurenței produselor de export; primejdie monetară și de credit atât timp cât dragma nu și-a asigurat calitățile de bază ale unei monede sănătoase; și în sfârșit, primejdia pentru reconstrucție, atât timp cât nădejdea pentru începerea în mod practic a unei redresări continuă să slăbească“. (Revista „Nea Iconomia“, numărul din Martie, 1949).

În ceea ce privește continua scădere a puterii de cumpărare a muncitorilor, salturile și indexurile prețurilor cari au mereu tendința urcării, spun destul: Indexul prețurilor urcă neîncetat, cu toate că există ofertă și aceasta deoarece:

1. Mărfurile oferite sunt în cea

(Continuare în pag. 4-a)

In timp ce sângele continuă să se verse în Grecia în toate punctele frontului, și plutoanele de execuție nu prididesc să execute luptători pentru independența Greciei; în timp ce în lagărele de concentrare și insulele pustii gem de suferințele luptătorilor deținuți iar mizeria, șomajul, scandalurile și haosul economic domnesc în Grecia: monarho-fasciștii dela Atena trâmbează zilnic despre „normalizare și liniște” în Grecia

Încă n'a încetat șgomotul demagogic început de guvernanții monarho-fasciști din Atena despre o așa zisă „normalizare și liniște” (!) că s'au și auzit din nou focurile plutoanelor de execuție cari din ordinul cotropitorilor americani și al agenților trădători greci, au executat acum câteva zile în Eghima, doi luptători din prima rezistență greacă, pe Vagurzi și Ioanidis. Între timp, tribunalele militare monarho-fasciste, indiferente și insensibile, desmint prin procesele ce ticluiesc și prin sentințele de condamnare ce emit, tragicul basm despre o pretinsă liniște în această colonie a dolarului. Tribunalul militar din Atena a condamnat la moarte pe doctorul Chirtsiki, sub acuzația că sprijinea pe partizani, în timp ce în realitate l-a condamnat la moarte pentru că a refuzat să-și dezavueze convingerile politice. Deasemeni, tribunalul militar din Atena a condamnat la moarte opt comuniști, iar cel din Pireu a început procesul a 33 muncitori, printre cari se află și Keiv Zevgos, cunoscuta luptătoare a poporului, văduva frunțasului comunist Iani Zevgos, care a fost asasinat mișelește de către monarho-fasciști, în 1947.

Aceste procese criminale, condamnările și execuțiile, insulele de deportare în care suspină mii de democrați greci, bărbați și femei, lagărele de concentrare precum Macronissi-Dachau, lagărele de concentrare mai mari pe cari le pregătesc conform legii referitoare la căminele de reeducare, iadul american pentru mii de patrioți greci, șomajul, mizeria pe care o suferă păturile largi ale poporului grec și cei un milion de țărani prigonii, — cari după ce au fost scoși cu forța din casele lor în urma ordinului anglo-americanilor, li-se promite acum de către monarho-fasciști și de regele Paul înapoarea în satele lor, — provocările aventuroase împotriva Albaniei, toate acestea și împreună cu acestea războiul civil, care așa după cum spune însăși postul de radio Atena, continuă în sudul, în nordul Greciei și pretutindeni, deoarece așa vroesc americanii și organele lor, toate acestea constituiesc tragica dar adevărata imagine a celei mai nefericite țări din Europa, în care domnește „normalizarea” și capitalul american.

Dar, se va întreba cineva care se află în afara Greciei, — poporul

grec o știe prea bine și nu mai întreabă, — pentru ce aceste trâmbeări și șgomot despre „liniște și normalizare”, în timp ce sângele continuă să se verse în Grecia în toate punctele frontului, în locurile zilnicelor execuții, în timp ce insulele pustii și în lagărele de concentrare se sting cu încetul mii de patrioți, bărbați, femei și copii? De ce toată această campanie de înșelare și minciuni, în timp ce mizeria, șomajul, scandalurile și haosul domnesc în Grecia marshalizată, în care salariiții sunt nevoiți să declare grevă pentru a-și revendica dreptul la viață? De ce toată această sistematic organizată înșelare a poporului grec, în timp ce guvernanții monarho-fasciști din Atena, din ordinul ațățătorilor la un nou război, se pregătesc și declară cu cinism, ca bunăoară ministrul de război Canelopulos și alții, că vor ataca Albania, târînd astfel țara într-o aventură catastrofală și tragică pentru poporul grec? De ce deci aceste minciuni neînfrânate despre „normalizare și liniște” din partea monarho-fasciștilor, în timp ce continuă războiul civil și planurile lor agresive și aventuroase ce împing țara în cele mai mari catastrofe și în timp ce Guvernul Democrat Provizoriu propune prin memoriul său adresat O. N. U.-ului, adevărata pace democratică, ce singură poate asigura liniștea și normalizarea țării?

Grecii monarho-fasciști, credincioși agenți și executori ai ordinelor imperialiștilor americano-englezi, nu vor pacea și liniștea în țara lor și în Balcani, pentru aceleași motive pentru cari nu o vor nici stăpânii lor americano-englezi în lumea întreagă.

Deaceea, din ordinul stăpânilor străini, ei au respins totdeauna repetatele propuneri de pace ale Guvernului Democrat Provizoriu, așa cum nici imperialiștii americani n'au vrut să discute propunerile de pacificare a Greciei, venite din partea Mării Uniunii Sovietice.

Monarho-fasciștii greci și cotropitorii americani din Grecia, cari știu prea bine că dorința arzătoare a poporului grec este pacificarea democratică, pentru care de ani de zile luptă eroic și pentru care continuă să lupte, au început sistematic să vorbească de „normalizare și liniște” și, să servească poporului grec și lumii din afară, basmul despre pacificarea americană în Grecia.

Însă poporul grec prin luptă, iar popoarele democratice din lumea întreagă prin solidaritatea și ajutorul lor moral, arată că înțeleg prea bine faptele, că tragedia poporului grec, pacea și liniștea în Grecia nu se pot obține decât în baza propunerilor Mării Uniunii Sovietice și a repetatelor propuneri de pacificare ale Guvernului Democrat Provizoriu.

SITUAȚIA ECONOMICĂ

(Uramre din pag. 3-a)

mai mare parte de proveniență străină și nu asigură veniturii poporului muncitor. Ele n'aduc beneficii decât pentru clicile oligarhiei comerciale, cari au reușit pentru încă odată de a monopoliza comerțul exterior cu ajutorul sistematic autorizațiilor de import și al contingentării.

2. Pentru că se emit mereu noi cantități de hârtie-monedă în scopul de a acoperi cheltuielile financiare, militare, ca și cele ale războiului civil. Măsurile destinate de a restabili echilibrul, precum vânzarea de lire-aur, încasarea de drahme prin vânzarea de articole de consum provenind din ajutor, n'au reușit, dat fiind că prima din aceste măsuri — vinderea de lire-aur — nu este în definitiv decât o scurgere regulată de aur care trece în mâinile oligarhiei, fără a se

ajunge a contra-balansa volumul meu înoit al biletelor de bancă, care s'a concentrat în mâinile însăși ale acestei oligarhii; în timp ce cea de a doua măsură se lovește de sub-consum, care nu permite dispunerea de drahmele cari ar fi necesare pentru absorbția articolelor provenind din ajutor. Amintim din nou, remarcă comentatorului economic al ziarului guvernamental „Vima” (10-7-1949) care se referă la cuantumul numerarului concentrat în mâinile oligarhiei:

„La această repartitie inegală a venitului, trebuie deasemeni atribuit în mod principal, mișcarea inflaționistă exercitată asupra economiei”.

Și iată o a doua remarcă relativă la sub-consum, privit ca element ce provoacă utilizării articolelor provenite din ajutor pentru acoperirea deficitelor bugetului Statului:

(Continuare în nr. viitor)